UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1535/2007

z dne 20. decembra 2007

o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomočeh *de minimis* v sektorju kmetijske proizvodnje

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoči [1] in zlasti člena 2(1) Uredbe,

po objavi osnutka te uredbe [2],

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (ES) št. 994/98 pooblašča Komisijo, da z uredbo določi prag, pod katerim se šteje, da ukrepi pomoči ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 87(1) Pogodbe in zato niso zavezani postopku uradne priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe.

(2) Komisija je v številnih odločbah uporabila člena 87 in 88 Pogodbe in pri tem pojasnila zlasti pojem pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe. Komisija je tudi razložila svojo politiko v zvezi z zgornjo mejo pomoči *de minimis*, pod katero se lahko šteje, da se člen 87(1) ne uporablja, najprej v svojem sporočilu o pomočeh *de minimis* [3], potem pa še v Uredbi Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri *de minimis* pomoči [4], ki jo s 1. januarjem 2007 nadomešča Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* [5]. Zaradi posebnih pravil, ki se uporabljajo v kmetijskem sektorju, in zaradi tveganja, da bi v tem sektorju celo nizki zneski pomoči lahko izpolnjevali merila člena 87(1) Pogodbe, je Uredba (ES) št. 69/2001 izključila kmetijski sektor iz svojega področja uporabe. Uredba (ES) št. 1998/2006 izključuje sektor kmetijske proizvodnje iz področja uporabe.

(3) Vendar pa so z leti pridobljene izkušnje pokazale, da zelo nizki zneski pomoči, dodeljeni v kmetijskem sektorju, pod določenimi pogoji ne izpolnjujejo meril iz člena 87(1) Pogodbe, zato je Komisija določila pravila za dodeljevanje pomoči *de minimis* v navedenem sektorju v Uredbi Komisije (ES) št. 1860/2004 z dne 6. oktobra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za pomoči *de minimis* v kmetijskem sektorju [6]. Navedena uredba, po kateri za skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene istemu podjetju, velja, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 87(1) Pogodbe, če ne presega 3 000 EUR na upravičenca med katerim koli obdobjem treh let ali zbirnega zneska, ki je določen za vsako državo članico in je enak 0,3 % vrednosti letne proizvodnje kmetijskega sektorja, se nanaša na primarno proizvodnjo in tudi na predelavo in trženje kmetijskih proizvodov.

(4) Zaradi podobnosti med dejavnostmi predelave in trženja kmetijskih proizvodov na eni strani in industrijskimi dejavnostmi na drugi, so bile dejavnosti predelave in trženja kmetijskih proizvodov vključene v področje uporabe Uredbe (ES) št. 1998/2006, ki določa pomoči *de minimis* za industrijske dejavnosti. Zato so bile navedene dejavnosti izključene iz področja uporabe Uredbe (ES) št. 1860/2004. Zaradi jasnosti je treba Uredbo (ES) št. 1860/2004 preklicati in nadomestiti z novo uredbo, ki se uporablja le za sektor kmetijske proizvodnje.

(5) Glede na izkušnje Komisije je mogoče najvišji znesek pomoči s 3 000 EUR na upravičenca za obdobje treh let povečati na 7 500 EUR, zgornjo mejo 0,3 % letne vrednosti proizvodnje kmetijskega sektorja pa na 0,75 %, ne da bi to prizadelo trgovanje med državami članicami ali povzročilo izkrivljanje konkurence ali nevarnost njenega izkrivljanja in ne da bi za pomoči, dodeljene znotraj teh meja, veljal člen 87(1) Pogodbe, pod pogojem, da so izpolnjeni določeni pogoji. To povečanje bo med drugim omogočilo, da se zmanjša administrativno breme. Pri tem se štejejo proračunska leta, kakor jih v zadevni državi članici uporablja podjetje. Triletno obdobje je treba obravnavati spremenljivo glede na vsak primer pomoči, kar pomeni, da je pri vsaki novi dodelitvi pomoči *de minimis* treba določiti skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene v zadevnem proračunskem letu ter v prejšnjih dveh proračunskih letih. Ukrepi pomoči, ki presegajo zgornjo mejo pomoči 7 500 EUR, se ne

[1] UL L 142, 14.5.1998, str. 1.
[2] UL C 151, 5.7.2007, str. 16.
[3] UL C 68, 6.3.1996, str. 9.
[4] UL L 10, 13.1.2001, str. 30.
[5] UL L 379, 28.12.2006, str. 5.
[6] UL L 325, 28.10.2004, str. 4. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 875/2007 (UL L 193, 25.7.2007, str. 6).

smejo razdeliti na več manjših delov, da bi lahko bili ti deli znotraj področja uporabe te uredbe.

(6) Ta uredba se ne sme uporabljati za izvozne pomoči ali za pomoči, ki dajejo nacionalnim proizvodom prednost pred uvoženimi. Zlasti se ne sme uporabljati pomoči za financiranje vzpostavitve in delovanja distribucijske mreže v drugih državah. Pomoč za kritje stroškov udeležbe na komercialnih sejmih in stroškov študij ali svetovalnih storitev, potrebnih za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na nov trg, običajno ni izvozna pomoč.

(7) Sodišče Evropskih skupnosti je odločilo, da so, takoj ko Skupnost izda predpise za uvedbo skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, države članice zavezane, da se vzdržijo sprejemanja vseh ukrepov, ki bi lahko tej ureditvi trga škodili ali odstopali od nje [1]. Iz tega razloga se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoči, katerih višina je določena na podlagi cene ali količine proizvodov, ki se kupujejo ali dajejo na trg.

(8) Zaradi transparentnosti, enakopravne obravnave in pravilne uporabe zgornjih meja *de minimis* je primerno, da države članice uporabljajo isti način izračuna. Za lažji izračun je primerno, da se zneski pomoči, ki se ne dodelijo v obliki denarnih subvencij, preračunajo v njihov bruto ekvivalent subvencije. Izračun ekvivalenta subvencije tistih transparentnih vrst pomoči, ki niso subvencije ali pomoči, plačljive v več obrokih, zahteva uporabo tržnih obrestnih mer, ki veljajo v času odobritve. Za enotno, transparentno in enostavno uporabo pravil o državnih pomočeh je treba tržne obrestne mere za namene te uredbe šteti kot referenčne obrestne mere, ki jih občasno določi Komisija na podlagi objektivnih meril in se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije* ali na internetu. Vendar obstaja možnost, da bo treba najnižji obrestni meri dodati dodatne bazne točke zaradi zagotovljenih jamstev ali tveganja, povezanega z upravičencem.

(9) Prav tako zaradi transparentnosti, enake obravnave in pravilne uporabe zgornje meje *de minimis* se ta uredba lahko uporablja le za transparentne pomoči *de minimis*. „Transparentna pomoč“ je pomoč, za katero je mogoče natančno in vnaprej izračunati bruto ekvivalent subvencije, ne da bi bilo treba izvesti analizo tveganja. Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede za subvencije, subvencionirane obrestne mere in limitirane davčne oprostitve. Pomoč v obliki posojil z ugodnimi obrestnimi merami je treba obravnavati kot transparentno pomoč *de minimis*, ko se bruto ekvivalent subvencije izračuna na podlagi tržnih obrestnih mer, ki veljajo v trenutku odobritve pomoči. Pomoč v obliki kapitalskih vložkov se ne sme obravnavati kot transparentna pomoč *de minimis*, razen če je skupni znesek vložkov javnega kapitala nižji od zgornje meje pomoči *de minimis* za posameznega upravičenca. Pomoč v obliki ukrepov investicijskega kapitala, kakor je navedena v smernicah o državnih pomočeh za spodbujanje naložb investicijskega kapitala v mala in srednje velika podjetja [2], se ne sme obravnavati kot transparentna pomoč *de minimis*, razen če v okviru zadevnega programa investicijskega kapitala dotok kapitala v vsako upravičeno podjetje ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* za posameznega upravičenca.

(10) Treba je zagotoviti pravno varnost za jamstvene sheme, ki ne morejo vplivati na trgovino in izkrivljati konkurence ter v zvezi s katerimi je na voljo zadosti podatkov, da se lahko zanesljivo ocenijo vsi morebitni učinki. Ta uredba mora zato določiti posebno jamstveno zgornjo mejo, osnovano na zajamčenem znesku posameznega posojila, kateremu je jamstvo namenjeno. To posebno zgornjo mejo je treba izračunati z uporabo metodologije, ki ocenjuje znesek državne pomoči, vključen v jamstvene sheme, ki pokrivajo posojila v korist perspektivnih podjetij. Ta posebna zgornja meja se zato ne sme uporabljati za ad hoc individualne pomoči, ki se dodelijo zunaj področja uporabe jamstvenih shem, niti za jamstva za transakcije, ki niso posojila, kot so na primer jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Posebno zgornjo mejo je treba določiti na podlagi dejstva, da je ob upoštevanju limitirane mere (neto stopnja neplačil) v višini 13 %, kar pomeni najslabši možni scenarij za jamstvene sheme v Skupnosti, v zvezi z jamstvom v višini 56 250 EUR pa lahko sklepamo, da je bruto ekvivalent subvencije enak zgornji meji pomoči *de minimis* v znesku 7 500 EUR. To posebno zgornjo mejo je treba uporabiti samo za jamstva, ki pokrivajo do 80 % posojila. Metodologijo, ki jo Komisija odobri po priglasitvi na podlagi uredbe Komisije na področju državnih pomoči, lahko za namen ocene bruto ekvivalenta subvencije v jamstvu uporabijo tudi države članice, če odobrena metodologija izrecno obravnava vrsto jamstev in vrsto zadevnih transakcij, ki so jim jamstva namenjena, v okviru uporabe te uredbe.

(11) Ta uredba se ne sme uporabljati za podjetja v težavah v smislu Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah [3], ker je težavno določati bruto ekvivalent subvencije pomoči, dodeljene tej vrsti podjetij.

(12) Pomoč *de minimis* je treba v skladu z načeli, ki urejajo pomoči iz člena 87(1) Pogodbe, šteti kot dodeljeno v trenutku, ko se pravica do prejema pomoči podeli podjetju na podlagi veljavnega nacionalnega pravnega režima.

[1] Sodba z dne 19. septembra 2002 v zadevi C-113/00, *Španija proti Komisiji*, PSES 2002, str. I-7601, točka 73.

[2] UL C 194, 18.8.2006, str. 2.

[3] UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

(13) Da se prepreči izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, predvidenim v različnih dokumentih Skupnosti, se poleg pomoči *de minimis* v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšno seštevanje povzročilo intenzivnost pomoči, ki bi presegala intenzivnost, določeno za posebne okoliščine vsakega primera v predpisih Skupnosti.

(14) Ta uredba ne izključuje možnosti, da se ukrep, ki ga sprejme država članica, ne šteje kot državna pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe iz kakih drugih razlogov, ne pa na podlagi te uredbe, na primer v primeru kapitalskih vložkov ali jamstev, saj gre za ukrep, za katerega je bila sprejeta odločitev v skladu z načeli zasebnih investitorjev, ki delujejo v običajnih razmerah tržne ekonomije.

(15) Dolžnost Komisije je, da zagotovi spoštovanje pravil, ki se uporabljajo za državno pomoč, in še zlasti, da pomoč, odobrena na podlagi pravil *de minimis*, izpolnjuje pogoje zadevnih pravil. V skladu z načelom sodelovanja iz člena 10 Pogodbe morajo države članice olajšati izpolnjevanje te naloge tako, da vzpostavijo potreben mehanizem, s katerim zagotovijo, da skupni znesek pomoči, odobrene v skladu s pravilom *de minimis*, ne presega zgornje meje 7 500 EUR na upravičenca ali skupnih zgornjih meja, ki jih določi Komisija na podlagi vrednosti proizvodnje kmetijskega sektorja. Zato morajo države članice pri dodeljevanju pomoči *de minimis* s sklicevanjem na to uredbo obvestiti zadevno podjetje o znesku pomoči in navesti, da gre za pomoč *de minimis*. Poleg tega mora zadevna država članica pred odobritvijo take pomoči od podjetja prejeti izjavo o drugi pomoči *de minimis*, ki jo je prejelo v zadevnem proračunskem letu in dveh prejšnjih proračunskih letih, ter skrbno preveriti, da nova pomoč *de minimis* ne bo presegla zgornje meje *de minimis* pomoči. Upoštevanje zgornjih meja se lahko preverja tudi v centralnem registru. V primeru jamstvenih shem, ki jih vzpostavi Evropski investicijski sklad, pa lahko slednji pripravi seznam upravičencev in od držav članic zahteva, da upravičence obvestijo o prejeti pomoči *de minimis*.

(16) Uredba (ES) št. 1860/2004 preneha veljati 31. decembra 2008. Ker bi morala ta uredba začeti veljati pred tem datumom, je treba razjasniti posledice, ki jih bo njena uporaba imela za pomoč, odobreno podjetjem v sektorju kmetijske proizvodnje na podlagi Uredbe (ES) št. 1860/2004.

(17) Ob upoštevanju izkušenj Komisije in zlasti potrebe, da se njena politika državnih pomoči redno revidira, je primerno omejiti obdobje veljavnosti te uredbe. Če se ta uredba po izteku veljavnosti ne podaljša, je treba državam članicam zagotoviti šestmesečno prilagoditveno obdobje v zvezi z vsemi pomočmi *de minimis*, za katere velja ta uredba –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za pomoči, odobrene podjetjem v sektorju kmetijske proizvodnje, razen za:

(a) pomoči, katerih znesek se določi na podlagi cene ali količine proizvodov, danih na trg;

(b) pomoči za dejavnosti, povezane z izvozom, torej pomoči, ki so neposredno vezane na izvožene količine, na vzpostavitev in delovanje distribucijskega mreže ali na druge tekoče izdatke, povezane z izvozno dejavnostjo;

(c) pomoči, ki se dodelijo pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi;

(d) pomoči, dodeljene podjetjem v težavah.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „podjetja v sektorju kmetijske proizvodnje“: podjetja, ki se ukvarjajo s primarno proizvodnjo kmetijskih proizvodov;

2. „kmetijski proizvodi“: proizvodi, navedeni v Prilogi I k Pogodbi, razen proizvodov ribištva in ribogojstva, ki jih obravnava Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 ([1]).

Člen 3

Pomoči *de minimis*

1. Za pomoči se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril člena 87(1) Pogodbe in da so zato izvzete iz obveznosti priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če izpolnjujejo pogoje, določene v odstavkih 2 do 7 tega člena.

2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, odobrenih istemu podjetju, ne sme presegati 7 500 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let. Ta zgornja meja se uporablja ne glede na obliko pomoči ali njihov namen. Obdobje se določi ob upoštevanju proračunskih let, ki veljajo za podjetje v zadevni državi članici.

([1]) UL L 17, 21.1.2000, str. 22.

Če skupni znesek pomoči, dodeljen za posamezen ukrep pomoči, preseže zgornjo mejo iz prvega pododstavka, za ta znesek pomoči in tudi za tisti njegov del, ki navedene zgornje meje ne presega, ta uredba ne velja. V takem primeru ugodnosti iz te uredbe za ta ukrep pomoči ne veljajo ne ob dodelitvi pomoči ne pozneje.

3. Zbirni znesek pomoči *de minimis*, ki jih država članica dodeli podjetjem v sektorju kmetijske proizvodnje med obdobjem treh proračunskih let, ne presega vrednosti, določene v Prilogi.

4. Zgornje meje, določene v odstavkih 2 in 3, veljajo za obliko subvencije. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Kadar se pomoč dodeli v obliki, ki ni subvencija, je znesek pomoči, ki ga je treba upoštevati, enak bruto ekvivalentu subvencije.

5. Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira ob dodelitvi. Obrestna mera, ki jo je treba uporabiti za diskontiranje in izračun bruto ekvivalenta subvencije, je referenčna obrestna mera, ki velja v trenutku dodelitve.

6. Ta uredba se uporablja samo za pomoč, pri kateri je mogoče vnaprej brez analize tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent subvencije („transparentna pomoč“). To zlasti pomeni:

(a) pomoč v obliki posojil je treba obravnavati kot transparentno pomoč, ko se bruto ekvivalent subvencije izračuna na podlagi tržnih obrestnih mer, ki veljajo v trenutku odobritve pomoči;

(b) pomoč v obliki kapitalskih vložkov se ne obravnava kot transparentna pomoč, razen če skupni znesek vložkov javnega kapitala ne presega zgornje meje *de minimis*;

(c) pomoč v obliki ukrepov investicijskega kapitala se ne obravnava kot transparentna pomoč, razen če v okviru sheme zadevnega investicijskega kapitala vložek kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* za vsako podjetje;

(d) Individualna pomoč, dodeljena v okviru jamstvene sheme za podjetja, ki niso podjetja v težavah, se obravnava kot transparentna pomoč *de minimis*, kadar zajamčeni del posojila, predvidenega v okviru takšne sheme, ne presega 56 250 EUR na podjetje. Če zajamčeni del posojila, kateremu je jamstvo namenjeno, znaša le določen delež te zgornje meje, se šteje, da bruto ekvivalent subvencije ustreza istemu deležu zgornje meje iz odstavka 2. Jamstvo ne presega 80 % posojila, kateremu je namenjeno.

Jamstvene sheme se prav tako obravnavajo kot sheme transparetnih pomoči, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) če je bila metodologija za izračun bruto ekvivalenta subvencije jamstev za uporabo v tej uredbi, potem ko je bila ta metodologija priglašena Komisiji v okviru predpisov, ki jih je Komisija sprejela na področju državne pomoči, sprejeta pred izvajanjem sheme;

(ii) če odobrena metodologija izrecno obravnava vrsto jamstev in vrsto zadevnih transakcij, ki so jim jamstva namenjena, v tej uredbi.

7. Poleg pomoči *de minimis* se v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšno seštevanje povzročilo intenzivnost pomoči, ki bi presegala intenzivnost, določeno za posebne okoliščine vsakega primera v predpisih Skupnosti.

Člen 4

Nadzor

1. Če namerava država članica podjetju dodeliti pomoč *de minimis*, ga pisno obvesti o predvidenem znesku te pomoči (izraženem kot bruto ekvivalent subvencije) in o tem, da gre za pomoč *de minimis*, pri tem pa se izrecno sklicuje na to uredbo in navede njen naslov ter podatke o njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Če je na podlagi sheme pomoč *de minimis* dodeljena več podjetjem in se v okviru sheme tem podjetjem dodelijo različni zneski pomoči, lahko zadevna država članica izpolni to obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza najvišjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru sheme. V takem primeru se fiksni znesek uporabi za določitev, ali se upošteva zgornja meja, določena v členu 3(2). Država članica od zadevnega podjetja prav tako pred dodelitvijo pomoči pridobi pisno izjavo ali izjavo v elektronski obliki o kakršni koli drugi pomoči *de minimis*, ki jo je to prejelo v prejšnjih dveh in v tekočem proračunskem letu.

Država članica pridobi od vsakega upravičenca izjavo, da znesek prejete pomoči ne presega zgornje meje, določene v členu 3(2). Če je ta zgornja meja presežena, zadevna država članica zagotovi, da se Komisija obvesti o prekoračitvi zgornje meje, ali da se pomoč izterja od upravičenca.

2. Država članica lahko pomoč *de minimis* odobri šele, ko preveri, da se zaradi te pomoči skupni znesek pomoči *de minimis* v zadevnem proračunskem letu in v dveh prejšnjih proračunskih letih ne bo zvišal nad zgornjo mejo, določeno v členu 3(2) in (3).

3. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis*, v katerem so vse informacije o vseh pomočeh *de minimis*, ki se nanašajo na področje uporabe te uredbe in ki jih je odobril kateri koli organ te države članice, se zahteva iz drugega pododstavka odstavka 1 ne uporablja več od trenutka, ko register pokrije obdobje najmanj treh let.

4. Kadar država članica dodeli pomoč na podlagi jamstvene sheme, ki zagotavlja jamstvo, ki se financira iz proračuna EU v okviru Evropskega investicijskega sklada, se lahko prvi pododstavek odstavka 1 tega člena preneha uporabljati.

V takih primerih se uporablja naslednji sistem nadzora:

(a) Evropski investicijski sklad vsako leto na podlagi podatkov, o katerih ga morajo obvestiti finančni posredniki, sestavi seznam upravičencev pomoči in bruto ekvivalentov subvencij, ki jih prejme vsak izmed njih. Evropski investicijski sklad te podatke pošlje zadevni državi članici in Komisiji;

(b) zadevna država članica posreduje podatke končnim upravičencem pomoči v treh mesecih po prejetju;

(c) zadevna država članica od vsakega upravičenca pridobi izjavo, ki navaja, da skupna pomoč *de minimis*, ki jo prejme upravičenec, ne presega zgornje meje *de minimis*. Če je ta zgornja meja presežena, zadevna država članica zagotovi, da se Komisija obvesti o prekoračitvi zgornje meje, ali da se pomoč izterja od upravičenca.

5. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Tako zbrane evidence vsebujejo vse informacije, potrebne kot dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe.

Čas hranjenja informacij iz prvega pododstavka:

(a) informacije o individualnih pomočeh *de minimis* – deset let po datumu dodelitve pomoči;

(b) informacije o shemah pomoči *de minimis* – deset let po datumu dodelitve zadnje individualne pomoči iz zadevne sheme.

6. Države članice Komisiji na njeno pisno zahtevo v dvajsetih delovnih dneh ali v drugem daljšem roku, določenem v zahtevku, sporočijo vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe, zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje ali kmetijski sektor zadevne države članice.

Člen 5

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 1860/2004 se s 1. januarjem 2008 razveljavi.

Člen 6

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoči, dodeljene pred 1. januarjem 2008 podjetjem v sektorju kmetijske proizvodnje pod pogojem, da navedene pomoči izpolnjujejo vse pogoje iz členov 1 do 4, razen zahteve o izrecnem sklicu na to uredbo iz prvega pododstavka člena 4(1). Vsako pomoč, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, bo Komisija ocenila v skladu z ustreznimi okviri, smernicami, sporočili in obvestili.

2. Za vsako pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem 2005 in šest mesecev po začetku veljavnosti te uredbe, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 1860/2004, ki se uporablja za sektor kmetijskih proizvodov do začetka veljavnosti te uredbe, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril člena 87(1) Pogodbe in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe.

3. Po izteku obdobja veljavnosti te uredbe lahko dodeljevanje kakršne koli pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, poteka pod pogoji iz te uredbe še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 7

Začetek in trajanje veljavnosti

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2008 do 31. decembra 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2007

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

PRILOGA

Najvišji zbirni znesek pomoči *de minimis*, dodeljenih podjetjem v sektorju kmetijske proizvodnje, za vsako državo članico v skladu s členom 3(3):

(EUR)

BE	51 532 500
BG	23 115 000
CZ	26 257 500
DK	59 445 000
DE	297 840 000
EE	3 502 500
IE	40 282 500
EL	75 382 500
ES	274 672 500
FR	438 337 500
IT	320 505 000
CY	4 327 500
LV	5 550 000
LT	11 572 500
LU	1 777 500
HU	44 497 500
MT	870 000
NL	165 322 500
AT	40 350 000
PL	119 542 500
PT	47 782 500
RO	98 685 000
SL	8 167 500
SK	11 962 500
FI	26 752 500
SE	30 217 500
UK	152 842 500